

Prof. dr. sc. BRANIMIR BABIĆ, dipl. ing. građ. (1933. – 2008.)

Krajem prosinca 2008. godine, nakon kratke teške bolesti, neočekivano nas je napustio prof. dr. sc. Branimir Babić, dipl. ing. građ.

Branimir Babić rođen je 18. svibnja 1933. godine u Zagrebu. Po završetku klasične gimnazije 1952. godine upisao je studij na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu - Građevinski odsjek, gdje je diplomirao 1959. godine.

Po završetku studija zaposlio se 1960. godine u Direkciji za puteve BiH u Sarajevu, na poslovima projektiranja, nadzora i održavanja cesta i mostova. Od 1964. godine voditelj je cestograđevnog laboratorija, u okviru kojeg su obavljani istražni radovi te prethodna i kontrolna ispitivanja vezana uz projektiranje i građenje cesta u BiH.

Sredinom 1969. godine prelazi u Zagreb, gdje se zaposlio u laboratoriju za cestogradnju Instituta građevinarstva Hrvatske, na poslovima geomehaničkih ispitivanja i kontrole kvalitete zemljanih radova i kolničkih konstrukcija cesta i drugih prometnih površina. Već slijedeće godine ustrojio je grupu za nadzor i kontrolu izvedbe zemljanih radova te je postavljen za njenog rukovodioca. Od 1971. godine rukovodio je Odjelom za kontrolu i nadzor Instituta za cestogradnju IGH, a od 1973. do 1976. godine i novoosnovanim Zavodom za tehnologiju građenja, čija je djelatnost obuhvaćala sve radove na prometnicama, uključivo i izvedbu kolničkih konstrukcija. Obavljao je i dužnost predsjednika Znanstvenog vijeća IGH.

Na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu magistrirao je 1976. godine radom pod naslovom „Odnosi nekih fizikalnih i geomehaničkih svojstava vapnom stabiliziranih glina“, a doktorsku disertaciju pod naslovom „Utjecaj promjena u sastavu na inženjerska svojstva mješavina cementom stabiliziranog šljunka“ obranio je na Fakultetu građevinskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu 1981. godine.

U zvanju višeg predavača započeo je 1977. godine s nastavnim radom na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, na predmetima vezanim uz projektiranje, građenje i održavanje kolničkih konstrukcija. U znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora izabran je 1982., redovitog profesora 1987., a u trajno zvanje redovitog profesora 1998. godine.

Za rukovodioca Odsjeka za kolničke konstrukcije u Građevinskom institutu – Fakultet građevinskih znanosti u Zagrebu postavljen je 1979. godine, a za predstojnika Zavoda za prometnice izabran je 1983. godine. Nakon razdvajanja Građevinskog instituta na 4 fakulteta i Institut građevinarstva Hrvatske, od 1991. do 1998. obavlja dužnost pročelnika Odjela za prometnice Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Navršivši 70 godina života umirovljen je 2003. godine.

Tijekom 25 godina rada u nastavi osmislio je nastavne programe niza predmeta vezanih na područje građenja cesta, cestograđevnih materijala i kolničkih konstrukcija. Predavao je na diplomskim i postdiplomskim studijima na građevinskim fakultetima u Zagrebu, Osijeku, Splitu, Rijeci i Sarajevu i bio je mentor velikom broju diplomskih, magistarskih i doktorskih radova. Bio je voditelj više znanstvenih projekata.

Autor je nekoliko vrijednih stručnih knjiga i udžbenika, od kojih posebice one vezane uz projektiranje i građenje kolničkih konstrukcija predstavljaju vrijednu literaturu namijenjenu ne samo studentima već i brojnim inženjerima koji se bave ovim područjem cestogradnje. Objavio je preko 80 znanstvenih i stručnih radova u časopisima, kongresnim i drugim publikacijama u zemlji i inozemstvu. Sadržaji tih radova znanstveni i stručni vrijedan su doprinos te su pozitivno utjecali na razvoj i inoviranje struke, posebice sustava kolničkih konstrukcija i primjene novih materijala u cestograđevnoj praksi.

Velik doprinos struci dao je svojim radom u području standardizacije i normizacije u području cestogradnje, u svojstvu voditelja radnih grupa i tehničkih odbora u okviru nekadašnjeg Saveznog zavoda za standardizaciju i Hrvatskog zavoda za normizaciju, posebice u izradi tehničke regulative, tehničkih uvjeta i normativa za radove na cestama.

Aktivno je radio u više strukovnih društava i organizacija: Društvu za ceste Hrvatske, Hrvatskom društvu za mehaniku tla i temeljenje, Hrvatskom savezu građevinskih inženjera, Hrvatskom mjeriteljskom društvu i međunarodnoj organizaciji za ceste (*Association mondiale de la Route/World Road Association*). Za svoj predani rad nagrađen je Ordenom rada sa srebrnim vijencem, Ordenom rada sa zlatnim vijencem te Spomen medaljom za doprinos u razvitku Sveučilišta u Zagrebu.

Svojom osobnošću, znanjem i savjetima stekao je primjeran ugled među kolegama i studentima, a svojim duhom uvijek je bio dobrodošao sudionik neformalnih druženja na fakultetu ili izvan njega. Bio je vrlo tolerantan kako prema suradnicima tako i prema studentima. Lik profesora Branimira Babića ostavio je neizbrisiv trag u srcima svih nas, njegovih prijatelja, kolega i suradnika.

T. R.